

vi nu stiller, hvorefter der vil være nogle og tredive Baade og Skibe afforskellig Størrelse til Raadighed. Hele den Betragtning, Ministeren her har fremført, har derfor intet Grundlag.

Den højtærede Minister og andre har talt om Udsigterne til et engelsk Gennembrudsforsøg i 1907. Jeg har fremhævet, at disse Udsigter var blevet meget, meget mindre i Tiden mellem 1907 og 1914, og jeg tilstaaer, at jeg forstaaer ikke, at nogen vil prøve paa at bestribe det. I Mellemtiden var Uddybningsarbejderne ved Kielkanalen foregaaet, i Mellemtiden var den tyske Flaade udviklet med langt større Fart end den engelske, alle Forhold var blevet vanskeligere for England ved et Forsøg paa at trænge igennem.

Men saa havde den højtærede Forsvarsminister et særligt Fund — ikke et nyt Fund, det er selvfølgelig fundet før, jeg tror oprindeligt af det daværende Medlem Asger Karstensen, i Militærkommissionen. Det gaar ud paa dette, at den 4. August 1914 skal Danmark have erklæret, at det ikke vilde spærre Bælterne. Det, man der gaar ud fra, er dette, at der den Dag blev udstedt en Neutralitetserklæring, og i denne henviste man til Anordningen af 30. December 1912 med Hensyn til, hvordan danske Borgere havde at forholde sig. I denne Anordning staaer ganske vist ogsaa Bestemmelser om Store Bælt og de forskellige andre Farvande. I Anordningen, som er udstedt af den tidligere Forsvarsminister, der den Gang var Konseilspræsident, gaar man ud fra, at Store Bælt ikke spærres, og erklærer, at dette er Danmarks Hensigt. Men den almindelige Henvisning dertil den 4. August var ingenlunde en Gentagelse af, at saadan vilde Danmark forholde sig, en Forpligtelse for Danmark til at forholde sig paa denne Maade i denne Krig. Den højtærede Minister vil kunne se det deraf, at i Dagene efter den 5. August, da vi havde spærret Bælterne, udstedte vi en Neutralitetserklæring med nøjagtig det samme Indhold og henviste til nøjagtig den samme Anordning, og det vilde dog have været en mærkværdig Selvmodsigelse, hvis man havde tillagt den en saadan Betydning, som den højtærede Forsvarsminister nu gør. Det er saadant et lille Kunststykke bagefter, som ikke har noget med Datidens virkelige Begivenheder at gøre.

Den højtærede Minister brugte om de Udtalelser, jeg havde fremsat med Hensyn til, hvad Generalerne havde sagt om Venstres Forslag og den Styrke, det havde, den Vending, at han kunde ikke kontrollere disse Udtalelser af Generalerne. Det gør mig virkelig ondt, thi disse Udtalelser af Generalerne findes i de paagældende Gene-

ralers Erklæringer til Militærkommissionen. Det er ikke Udtalelser, som de har glædet mig med underhaanden, saaledes som jeg forstaaer, den højtærede Minister ved Lejlighed har vekslet Ord med den daværende Generalstabschef, hvor de har sagt hinanden muntre og elskværdige Bemærkninger. Nej det, der her er Tale om, er embedsmæssige Erklæringer fra de paagældende Generaler, afgivne til Militærkommissionen, og det undrer mig, at den højtærede Minister, som arbejder sammen med disse Generaler, ikke har haft Lejlighed til at gennemlæse deres Erklæringer til Militærkommissionen. Det maa da være paa et helt forkert Grundlag, den højtærede Minister har taget Standpunkt til Militærkommissionen. Jeg beder den højtærede Minister gennemlæse dem. Hvis han vil gennemlæse disse Erklæringer fra Generalerne, vil han opdage, at der deri netop staaer dette, at der ikke kan tilvejebringes saa meget paa Sjælland, at det overhovedet kan betyde en Risiko, som kan afskrække nogen fra at angribe saa meget, at det kan bringe det Spørgsmaal frem, om det kan betale sig. Der findes den samme Erklæring om Jylland, og der findes den samme Erklæring om hele den Ordning, der foreligger i det Forslag, der er fremsat fra den højtærede Ministers Side.

Hermed tror jeg at have gennemgaaet de Udtalelser, som den højtærede Minister har fremsat. Jeg fandt ikke i dem nogen Art af Begrundelse for de Forslag, som han har fremsat for Tinget. Ikke heller fandt jeg i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte, nogen Begrundelse af det konservative Forslag. Det ærede Medlem beskæftigede sig meget med mig og forskellige Ting, der stod i Forbindelse dermed, men det var i Aften i meget høj Grad Gentagelser af, hvad det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har fremført. Jeg tror derfor, at jeg har berørt eller vil komme til at berøre de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pürschel her fremsatte, naar jeg nu vender mig til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Ogsaa hvad dette ærede Medlems Udtalelser angaar, er der meget, jeg kan lade ligge, fordi jeg allerede har svaret paa det, efter at han havde holdt sin første Tale. Det ærede Medlem fremførte imidlertid i Eftermiddags et nyt Moment, nemlig en Række Tal med Hensyn til Udgifterne. Der siger det ærede Medlem, at det er saa skrækkeligt, som jeg bærer mig ad. Jeg sammenligner med den nuværende Ordning i Stedet for at sammenligne Ordningen fra 1909, fuldt gennemført, med Lovforslaget. Jeg har